

[Gade]

skal det stoppes? Ministeren sendte to forskellige breve ud i de dage: ét, der støttede fiskerne i starten, og ét, der derefter trak lidt i land.

Nu har vi set fiskeriministeren være oppe i det nordiske og optræde med noget, man må kalde banaliteter. Det er sådan set helt i orden; det er ret brugt i politik. Det er også i orden, at det bliver slået op, som om det er en nyhed. De banaliteter, fiskeriministeren har optrådt med – det er en skam, han ikke er her – er ting, der har været politisk opbakning bag her i landet i 10 år. Det, vi taler for, det, der er behov for, er at træde et skridt længere frem på arenaen og få en ny udvikling i gang, og at Danmark mere effektivt giver en melding.

Jeg forstod overhovedet ikke på det, ministeren lagde frem, hvad den danske regering vil foreslå på Nordsøkonferencen. Hvilket konkret – og jeg siger »konkret« – bud vil man give? Hvor langt har man tænkt sig at gå, når der skal skrives en deklaration? For nu at snakke om det, det handler om. Hvor langt vil man gå? Hvad skal der stå i den deklaration? Er Danmark villig til at gå på kompromis i den her sag, eller er man ikke?

Efter min mening skal vi have vedtaget klare formuleringer, og vi skal være sikre på, at man ikke tilslutter sig en deklaration, der er udflydende. Det er et politisk møde, og det er vigtigt at fremføre en klar linje, der fører frem til de afgørelser, der skal træffes i konventionerne.

Vi mener, det er vigtigt, at der bliver taget klar afstand fra disse paraplytilladelser. De skal forbydes straks; der skal ikke gives nye tilladelser. Det er dér, hvor man sætter forskellige stoffer sammen. I det svar, ministeren har tilstillet os, kan jeg læse om den i stigende grad dårlige kvalitet af de stoffer, der bliver afbrændt. Så vidt jeg har forstået – det vil jeg spørge ministeren om – er det, fordi de kommer netop fra disse sammenstukne blandinger.

De lande uden for Nordsøen, der afbrænder på Nordsøen, er et stigende problem. Jeg forstår på en pressemeddelelse, ministeren har sendt ud, at man har fundet ud af, at det er et problem.

Efter de tal, jeg sidder med, foretog ikke Nordsølande i 1981 4 pct. af afbrændingerne, i 1985 16 pct. Så det er da godt, at ministeren har fundet ud af, at det naturligvis skal standses. Det er aktuelt Spanien, Italien, Schweiz og Østrig.

På baggrund af, hvad jeg har sagt, og på baggrund af det, ministeren selv har lagt op til: at det ikke er nødvendigt at vente 3-4 år – det er et citat af ministeren – vil jeg på vegne af Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

- »Idet Folketinget opfordrer regeringen til
  - over for de øvrige lande, der skal deltage i Nordsøkonferencen, at fastholde forslag om forbud mod udstedelse af nye tilladelser til havafbrænding efter den 31. december 1987
  - samt forbud mod udstedelse af tilladelser til afbrænding af affald fra lande uden for Nordsøen og mod såkaldte paraplytilladelser og
  - i god tid inden mødet i Londonkonventionens videnskabelige gruppe i marts 1988 at fremsende et gennemarbejdet forslag om et globalt forbud mod havafbrænding til medlemslandene,
- går Tinget over til næste sag på dagsordenen. (Dagsordensforslag nr. D 16).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i debatten.

Svend Heiselberg (V):

For Venstre har det altid været meget vigtigt, at vi internationalt arbejder på at få stoppet havforureningen. Vi er af den opfattelse, at det er her, vi skal investere vores kræfter.

Som jeg har sagt gang på gang: Hvis ikke vi får de andre lande til at forstå, at det er en fælles opgave, så kommer vi ingen vegne med miljøforbedringer.

Når vi ved, hvad der udledes fra de tyske og engelske floder, og hvad der dumpes i havet, er det en opgave, vi fra dansk side utrætteligt må arbejde på, sådan at de andre lande forstår alvoren. Og det er også min opfattelse, at det er, hvad ministeren arbejder for.

Vedrørende den aktuelle sag, som er affødt af, at et spansk skib afbrænder forskellige elementer på Nordsøen, finder vi selvfølgelig, at det bør stoppes. Jeg forstår dog, at havafbrændingen ikke er ulovlig, hvilket betyder, at vi alene ad forhandlingens vej må søge at stoppe denne afbrænding på havet.